

Hjälpföreningen i Nauvoo bildades i en handelsbod av rött tegel.

1840

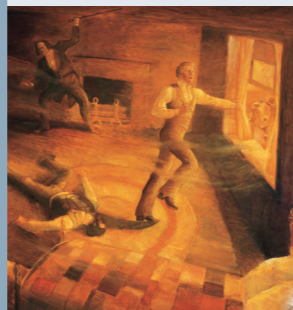
1842

EMMA H. SMITH
1842

1844

Joseph och Hyrum Smith led martyrdöden.

DETALJ FRÅN JOSEPHS OCH HYRUMS MARTYRDÖD, AV GARY ERNEST SMITH

De första hjälpföreningarna i Utah bildades för att tillverka kläder till indianska kvinnor och barn.

1850

1854

Hjälpföreningens första byggnad uppfördes av Hjälpföreningen i Salt Lake 15:e församling. Över 120 sådana byggnader uppfördes under de påföljande 50 åren.

1860

Eliza R. Snow kallades av Brigham Young att övervaka Hjälpföreningens etablering i hela kyrkan.

1868

ELIZA R. SNOW
1866

1870

Kvinnorna i Utah var bland de första kvinnorna i USA som fick rösträtt.

1872

1880

Nyhetstidningen Woman's Exponent började publiceras och representerade Hjälpföreningens röst i 50 år.

I Utah

fortsatte hjälpföreningar att arbeta för att rädda själar och avhjälpa behov. Hjälpföreningar tjänade också nyanlända immigranter, bland annat de överlevande i Willies och Martins handkärrekompanier, genom att tillhandahålla förnödenheter, mat och medicinsk vård. Under 1868 började lokala församlingars hjälpföreningar uppföra byggnader där de kunde träffas, ta hand om fattiga, handha ärenden och sälja varor. Uppförandet av Hjälpföreningens byggnader avslutades 1924.

1. Vad är det med Hjälpföreningen som förenar kvinnor från olika kulturer och situationer?

Syster Burton: Att känna till och följa vårt syfte förenar oss över kulturen. Jag träffade en kvinna i Uruguay förra året som berättade att hon hade kallats att bli hjälpföreningspresident under den mörkaste tiden i sitt liv. Hon kände sig frestad att säga: "Jag kan inte just nu." Men eftersom hon hade ingått heliga förbund, sa hon: "Jag ska göra det jag har blivit ombedd att göra. Jag tror på min himmelske Fader och Jesus Kristus. Jag vet att jag kan göra det tack vare hans försoning." Sedan sa hon: "Min kallelse gav ljus till mitt liv när jag tjänade systrarna. Jag litade på Herren, och han välsignade mig."

Jag såg Hjälpföreningens ändamål i hennes berättelse. Hennes tro på sin himmelske Fader och på Jesus Kristus och hans försoning hjälpte henne. Hon hade ingått heliga förbund och ville hålla dem.

När hon arbetade i enighet med biskopen fullföljde hon sin kallelse. Nu har hon ett vittnesbörd om att Herren välsignar oss när vi litar på honom. Jag vittnar tillsammans med henne om att vår Frälsare Jesus Kristus hjälper oss igenom varje jordisk utmaning och allt som känns orättvist i det här livet.

Syster Stephens: Vår tro på kraften i Frälsarens försoningsoffer är det som förenar oss. Vår kärlek till vår himmelske Fader och kunskapen om hans stora lyckalighetsplan binder oss samman medan vi strävar efter evigt liv. Våra systrar är ensamstående, gifta med barn, eller gifta utan barn. Det finns änkor och fränskilda. Vårt hopp är att vi alla kan arbeta i enighet och vara ett medan vi lär oss förstå vår identitet, vårt arbete och vårt ändamål.

Syster Reeves: Enighet ger oss glädje eftersom det inte finns några stridigheter, och Guds kärlek bor i våra hjärtan (se 4 Ne. 1:15). Enighet spänner över alla gränser. Å, vad vi önskar att våra systrar ska känna den kärleken till Frälsaren. Å, vad vi önskar att vara ett i att uppfylla hans ändamål.

2. Vad kan de kvinnor göra som inte känner sig delaktiga i Hjälpföreningen?

Syster Stephens: Det vi önskar som presidentskap är att systrarna förstår sin eviga identitet. Vi har alltid varit en del av Guds verk. Som kvinnor har vi begåvats med speciella gåvor för att vara till nytta för alla. Vi fick undervisning i förutttillvaron om vilket arbete som skulle bli vårt. Vi var i det stora rådet i himlen där vi valde vår himmelske Faders plan, som innehöll Jesu Kristi försoning. Vi ropade av glädje vid tanken på att få en kropp.

Kvinnor fortsätter att vara en del av Guds verk på jorden med moder Eva i